

Linna elektriijaama madalpinge vooluvõrku on pidevalt arendatud vastavalt jaama võimsuse ja voolutarvituse kasvamisele ja jaama majanduslikele võimalusile. Nii on 1923. a. andmeil jaama madalpinge-vooluvõrgu kogupikkus 46.292 m, selles summas 4056 m magistraalliini, kusjuures juhtmeiks tarvitatud vaske 45.324 kg. 1926. a. liinide kogupikkus 69.766 m, vaske — 63.772 kg. 1931. a. 1. aprilliks oli madalpingeliinide seis järgmine:

	Õhujuhtmeid m	Maakaablit m	Kokku m	Vase kaal gk.
Magistraalliin	3 158,5	898	4 056,5	10 160
Jaotusvõrk	99 784,4	2 519	102 303,4	70 147,8
Uulivalg. võrk.	31 718,4	1591	33 309,4	3 126,4
	134 661,3	5 008	139 669,3	83 434,2

Seega on linna elektriijaama elektriliinide kogupikkus 46.292 meetrilt tõusnud 251.673,3 meetrini 1931. a. Vooluvõrgu edaspidine arendamine teostub vajaduse järgi võimaluste piires, kuna maa-elektriline laiendatakse ainult siis, kui koostatavad kalkulatsioonid liinide kasulikkudeks eksploateerimist lubavad.

Küttematerjalina elektrivoolu valmistamisel tarvitatakse linna elektriijaam kuni okupatsiooniaja lõpuni puid, turvast ja kivisütt. Iseseisvusaja algusest alates tarvitati peamiselt puid ja turvast, väiksemal hulgal ka põlevkivi. Ulila elektriijaama peakütteenaine on turvas, mis valmistatud Tartu linna Ulila turbatööstuses. Ulila elektriijaam ja turbatööstus asutati ühel ajal, kuna elektriijaam ilma kohapäälse turbatööstuseta Ulilas polegi mõeldav. Ütleme: elektriijaam asutati Ulilasse säälelduvate turbalademete tõttu. Turvas küttematerjalina, eriti aga elektrenergia saavutamisel, väärrib täit lugupidamist oma odavuselt kui ka kütteväärtuselt. Võrreldes kasepuupõletist turvaspõletisega on viimane sama kütteväärtuse juures üldiselt 25% odavam.

Turbatööstuse väljaarendamisel on peetud silmas ka võimalust varustada turvaspõletisega ka Tartu linna. On turbatööstusele muretsetud seitse elevaator-turbapressi, mis lühikese tööstushooaja jooksul võimaldavad produtseerida küllaldaselt turvast jaama tarvituseks kui ka müügiks eratarvitajatele. Praegune suur hindade langus puuturul takistab turba levimist, kuna jaama praegused turbatagavarad on valmistatud kõrgete töötasude juures. Pääle kütteturba valmistab turbatööstus turvaspõhku ja turvaspuru.

1929. a. valmis turbatööstuses uus ajakohane 12 000 m² mahuga turbakuur. Ehitis läks maksma kr. 61 376. 1930./31. a. muretseti senisele mootor-vedurile ja 25 turbavagonetile juurde 20 vagonetti ja uus mootorvedur. Turbaveoraudtee kogupikkus rabas ulatub 9,5 km.

Tartu linna elektriijaama voolutarvitajate arv on jaama asutamisest alates pidevalt kasvanud ja ulatus 1931. a. 31. detsembri andmeil 9720-le. Seejuures on Tartus tarvitajaid 9409, Elvas 206, mujal 105.

Voolutarvitajate arvu kasvumist näitavad järgmised arvud:

Aastad	1910	1915	1920	1925	1926	1930/31	1931
Tarvitajaid	51	558	2311	3825	5235	8712	9720